

[Valdemar Sørensen.]

og saa tillige naturligvis fastholde Uparitetens Princip, nemlig det Princip, at Funktionæren har Krav paa at kunne løse sig af sit Arbejdsforhold med en mindre Frist end Principalen. Det siger jo sig selv, at Funktionæren har en langt større legitim Interesse i at have sine Fremtidsmuligheder beskyttet. For Principalen er det et økonomisk Spørgsmaal at skaffe sig en ny Funktionær, for Funktionæren er det et Livsspørgsmaal, at han kan skifte fra den ene Stilling til den anden med den Frist, som er nødvendig for ham, naar han skal have denne nye Stilling.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at med Hensyn til Forholdet under Sygdom, med Hensyn til Forholdet under Militærtjeneste og med Hensyn til Efterløn byder jo Regeringspartierne Ændringsforslag Funktionærene langt rimeligere og retfærdigere Vilkaar, end det konservative Forslag bød dem. Saa jeg behøver saamænd ikke at gaa videre i denne Tekst for at kunne hævde, at det Ændringsforslag, Regeringspartierne har stillet, og som nu har faaet det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tilslutning, vist alligevel har adskillige Betingelser for bedre at opfylde det Formaal, en saadan Lovgivning skal opfylde, end det oprindelige konservative Forslag.

Naar man nu ser paa hele denne Lovgivning, naar man læser Paragrafferne igennem, faar man et Indtryk, der vist omtrent kan formes saadan, at man siger til sig selv: Er det nu egentlig saa lidt, der skal til for at skabe en betryggende Funktionærlovgivning? Disse Bestemmelser til Værn mod urimelig Opsigelse, til Værn for Organisationsretten, til Værn for Rettigheder i Sygdomstilfælde, ja, det er saare enkle og saare primitive Beskyttelsesforanstaltninger, og dette, at Lovgivningen i Virkeligheden ikke indeholder andet end den Slags primitive Foranstaltninger, siger os jo, hvor slette Forholdene har været paa det Lønarbejdsomraade, her er Tale om, saa slette, at en Lovgivning som denne kan betyde et saa væsentligt Fremskridt, som den gør.

Jeg tror, at saaledes som Tingene ligger i Dag, maa vi være glade ved, at vi faar gennemført en saadan Lov, og jeg synes, man maa være dobbelt glad ved, at vi i Rigsdagen gennemfører den i Enighed mellem de fire Partier. For man kan jo ikke sige, at denne Enighed om Lovgivningen findes ude i det private Erhvervsliv. Funktionærorganisationerne for deres Vedkommende er naturligvis Tilhængere af

Lovgivningen, selv om de kan ønske Ændringer paa mange og væsentlige Punkter. Principalorganisationerne danner et meget broget Billede for sig. Men jeg kan ligesom det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen beklage, at visse Talerør for Principalorganisationerne ikke i Tide har nemmet, hvor Farten gik hen, og der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at naar Resultatet er blevet det, at Rigsdagens fire store Partier staar samlede om en Lovgivning som denne og derved er kommet i et Modsætningsforhold til et stort Antal af Principalorganisationerne, saa illustrerer dette Modsætningsforhold, hvad det er, der foregaar her, at det er et socialt Fremskridt af saa stor Betydning, at samtlige Rigsdagens Partier bøjer sig for det og dermed helt usædvanligt stryger Hensynet til de Anker, som fra Organisationernes Side har givet sig til Kende ogsaa ved en Lejlighed som denne.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at vi vedtager Forslaget med de af Regeringspartierne foreslaaede Ændringer.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke det nedsatte Udvalg for det Arbejde, der er udført, og fordi der er opnaaet Enighed mellem de fire udvalgsberettigede Partier om en Lovgivning, naar der endelig skulde paabegyndes en Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger med Hensyn til, om det foreliggende Ændringsforslag er bedre eller ringere end det oprindelige Forslag. Det vil de, der skal levé under Loven, som kender Vilkaarene, ved at gennemse de to Forslag bedre, tror jeg, end det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg være i Stand til at dømme om. Jeg har den Opfattelse, at det nye Forslag paa visse Punkter er nok saa godt.

Med Hensyn til Afgrænsningen er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at der her som paa alle Omraader, hvor der er Tale om en Afgrænsning, vil opstaa visse Tvivlsspørgsmaal. Jeg er enig i den Fortolkning med Hensyn til Landbrugets Funktionærer, som det ærede Medlem fremsatte, nemlig at medens Inspektører, de paa Godskontorer ansatte Funktionærer, Forvaltere og lignende naturligt falder ind under Lovgivningen, saa vil Fodermestre og dermed ligestillede ikke falde ind under denne Lovgivning. Paa samme Maade er jeg enig med det ærede